

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Vin cu învățătură din cer la masa Mea cu tine, măi poporul Meu, dar ea își ia pricină de pe pământ, și se naște apoi în cer învățătură pentru cele de pe pământ. E sărbătoarea lui Ioan, Botezătorul Meu, și este el venit cu sfinții, cu proorocii, cu ceata din care el face parte în cer, iar Eu, Domnul, Eu sunt calea lor spre pământ acum, așa cum am fost cu ei și în vremea trupului lor lucrător pentru Mine cât au stat ei pe pământul fiilor oamenilor, ca să se vadă între oameni lucrarea Mea cu ei, luminează care luminează în întuneric și se vede luminând.

Nu se poate pe pământ om iubitor de Dumnezeu și ca să nu se vadă de la el în jur această lumină, iubirea de Dumnezeu a omului care atrage de peste tot după ea pe cei ce caută după Dumnezeu în lumea oamenilor. O, nu numai păcatul are putere în lumea oamenilor. Mai mult poate lumina lui Dumnezeu din om, numai să fie pe pământ om purtător de Dumnezeu, de lumina Lui. A stat Ioan Botezătorul în pustie, dar a stat el în lumina Mea și s-a arătat ea apoi între oameni și a atras spre ea pe mulți și și-a făcut ucenici, căci a fost proorocia despre Ioan prin înger că va fi mare el în fața Domnului și Îi va tocmi un popor pregătit, iar Zaharia preotul, tatăl lui, i-a spus la naștere: *«Tu, pruncule, prooroc al Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului ca să gătești calea Lui și să-i dai poporului Său cunoștința mântuirii pentru iertarea păcatelor, căci ne-a cercetat pe noi de sus Soarele Care răsare luminând pe cei ce șed în întuneric și în umbra morții și îndreptând mersul lor spre calea păcii»*, și a stat Ioan în pustie până în ziua arătării lui către poporul Israel, când și-a început mărturisirea lui despre Mine, zicând: *«Cel ce vine după mine a fost înaintea mea, pentru că era mai înainte de mine, iar eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: îndreptați calea Domnului!»*.

O, fiilor, fii ai poporului Meu, popor învățat de sus, adunați-vă, fiilor, în învățătura Mea. Fără ea peste voi e greu de Mine și de voi. Fără ea dă diavolul să aibă putere peste voi, că iată, peste unii din cei ce au dat să fie ai Mei și ei poate diavolul, chiar dacă ei aud învățătura cuvântului Meu, dar poate diavolul prin firea lor nesupusă, poate duhul cel potrivnic prin cei ce n-au putere să se lupte și să-l biruiască pe diavolul, iar diavolul este vrăjmașul Meu, și se dau de partea diavolului, de partea vrăjmașului Meu se dau cei ce nu iubesc ascultarea și umilința cea pentru ascultare.

O, măi fiilor, adunați-vă în învățătura Mea și căutați mai mult decât orice să vă rămână ea în minte ca o pecete, ca o putere, ca o mântuire, ca nu cumva să se bucure diavolul de cei pecetluiti cu semnul venirii Mele acum pe pământ ca să-Mi găsesc un popor pregătit, și încă să-l înmulțesc prin cei pregătiți. Striga Ioan în gura mare: *«Pocăiți-vă!»*, și a auzit Ierusalimul și toată Iudeea și veneau să se boteze la Iordan cu botezul pocăinței spre iertarea păcatelor, veneau la Ioan să-i boteze, iar el era înaintemergătorul Meu.

Strig și Eu în zilele acestea și Mă aud cei de departe și se hrănesc cu strigătul Meu peste pustia din lume, dar Îmi scriu în carte durerea Mea, că am din cei care stau aproape, și auzind nu se smeresc la strigătul Meu și nu stau umiliți înaintea Mea, că mare este îngâmfarea omului, măi fiilor, și de aceea vă spun și iar vă spun: adunați-vă în învățătura Mea, căci vai celui ce ia din mintea lui pentru el, când are atâta învățătură din cer înaintea lui, la urechea lui, aproape de el strigarea Mea și ruga Mea după om!

Strig peste tot, merge peste tot strigătul Meu și îl rog pe om. Intru în casele mai-marilor de pe pământ și strig la ei așa cum striga Ioan, de veneau la el oameni mici și mari, iar celor mari și plini de sine le spunea Ioan: *«Pui de vipere, cine v-a spus de mânie ca să fugiți de ea? Nu de ea să fugiți, ci spre roade de pocăință să fugiți, iar fără de acestea nu vă bizuiți pe Avraam și pe Dumnezeul lui Avraam, căci Domnul Își ridică fii din pietre și din spini când El voiește»*.

Strig peste tot, și va veni ziua când voi da cheag cum dă omul cheag la lapte ca să se aleagă brânza, și voi bate chișleagul ca să iasă untul și-Mi voi aduna rod și-l voi crește de la Mine și-Mi voi face mărturisitori, și apoi voi învia morții și se vor îmbrăca în trup ca într-o cămașă nouă, și așa îi voi închea pe ei din pământul în care stau așteptând semnul Meu, și aceasta am de lucrat și de împlinit prin acest cuvânt al gurii Mele, care grăiește ca să fie scris cuvântul Meu, așa cum toate proorociile Duhului Sfânt au fost scrise pe pământ ca să se îplinească ele apoi.

Grăiesc acum cu cei ce se clatină de pe un picior pe altul în locurile pe unde-Mi am pecetluit cu pecetea viului Dumnezeu poporul cel împlinitor credinței venirii Mele de acum cuvânt pe pământ, și spun: O, adunați-vă în învățătura Mea dacă voiți cu ea! Cercetați-vă, dar mai bine lăsați-vă cercetați. Dacă aveți o fire proastă din obiceiul de sine, din neînțelepciune, nu dați să vă tot folosiți de ea în mijlocul acestui popor, ca nu cumva să-I faceți voi rușine lui Dumnezeu, că e pedeapsă mare pentru aceasta. Unirea cu mintea voastră, iar la unii unirea cu lumea și cu cei din care ați ieșit ca să veniți la Mine, acestea vă strică ascultarea și statul vostru cu Dumnezeu. Trebuie multă umilință, multă și mereu, că niciodată nu este ea de ajuns, și trebuie recunoștință adusă Domnului pentru mila și iertarea pe care o dă El celor ce aud glasul Lui și dau să-L urmeze apoi. O, trebuie multă, multă mulțumire adusă Domnului, Care adună pe cei rătăciți, pe cei fără de scăpare ca să-i salveze pe ei.

Iar voi, străjerii Mei, slugile Mele pentru poporul cel apropiat, luați de la Mine știință sfântă și lucrați cu ea chiar și când nu se prinde ea, și să știți de la Mine că una este să te porți frumos cu omul, cu toți, și aceasta pentru frumusețea firii tale, și alta este să te porți drept cu toți, după dreptarul Domnului, pentru frumusețea firii lor. Când te porți frumos, îl înveți numai așa pe om, și nu te mai poți purta drept cu el când e nevoie de dreptatea lucrurilor, dreptate care face lumină de la Domnul și care-l face pe om să umble în lumină ca să nu cadă în întuneric, iar bunătatea îl face pe om să se creadă bun chiar și când umblă în întuneric, după mintea lui, săracul.

O, nu voiesc să fiu îngenuncheat și defăimat de cei pe care i-am miluit de milă, și voiesc cu umilință să-și păstreze ei salvarea pe care o dau Eu în dar celor ce se statornicesc de partea Mea, că iată, pe cât Îmi învăț peste tot poporul și-i spun pericolul cel pentru neascultare de cuvântul Meu, tot pe atât diavolul își face cărare și scoală pe câte unul spre călcarea cuvântului Meu, căci am spus: *«Dușmanii omului sunt casnicii lui, oricât de mult ar fi și ei pe calea vieții»*, dar dacă se unesc cu ei cei puși deoparte pentru lucrul Meu cel greu, ajung unii altora dușmani de mântuire, ajung lovit de ei Eu, Domnul, ajunge fața Mea batjocorită de lumea cea rătăcită de Dumnezeu și care nu știe greul mersului Meu printre cei morți, că morți sunt toți cei care nu iubesc pe Domnul cu viața lor de pe pământ.

O, se pregătește Ioan să mărturisească în ziua lui de serbare, de intrare a sa în salonul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, lângă tronul slavei, unde s-a așezat mijlocitor și rugător în ziua când Irodiada, femeia desfrânată, a dat cu sete să îplinească uciderea lui, rostind ea de lângă scaunul lui Irod tăierea capului lui Ioan.

Binecuvântată să fie intrarea lui Ioan în cartea Mea cea de azi cu ziua lui de serbare, cu cuvântul lui mărturisitor! Pace ție, mărturisitorul Meu, cărarea Mea spre oameni atunci și acum! Lucrarea Mea de azi a cuvântului Meu merge peste pământ cu duhul și cu puterea lui Ilie ca să vestesc cu ea lumea și să-Mi culeg din ea un popor și să-l pregătesc Mie, așa cum tu ai lucrat atunci înaintea Mea, căci așa a fost proorocit să lucrezi. Amin.

— *O, Mieluțule Doamne, cine-Ți mai slujește Ție cu atâta bucurie așa cum eu Ți-am slujit, așa cum eu m-am jertfit pentru Tine înaintea lui Israel? Se ascunde omul cel lucrător, se ascunde ca să nu pățească ceva de la cei ce nu iubesc mărturisirea cea despre Tine. Trebuie multă iubire de mărturisire ca să atingă omul lucrător bucuria nedespărțirii de Tine pe pământ, și în cer apoi.*

Era regele lui Israel Irod și vedea Israel păcatul regelui, iar eu am spus cuvânt împotriva îngăduinței acestui păcat, dar desfrânată cea de la tronul lui Irod s-a dat mare, s-a crezut mare,

și pe mine mic și a dat poruncă să mi se taie capul ca unui om de rând, dar eu eram înaintemergătorul Tău, nu om de rând, și și-a ars ea toată slava ei cea trecătoare, și-a ars-o în însăși mintea ei cea plină de slava de sine, săraca.

O, altceva trebuie să însemne femeia pe pământ, Doamne Mieluș. Vai de omul care ține lângă el femeie pentru păcatul din el și din ea, așa cum a făcut Irod, regele lui Israel, și vai de omul care-și ia femeie ca să-i măture casa, ca să-i spele cămașa și ca să-i pună masa! O, mări omule, mări, femeia care-ți mătură prin casă și-ți scutură și-ți spală cămașa și-ți pune să mănânci și-ți slujește ție atât cât vrei tu și cât înțelegi tu că are ea să facă, aceea nu poate fi slujitoare lui Dumnezeu, ci este sluga omului care nu-și face acestea, ci vrea să i le facă o femeie. O, nu pentru asta trebuie să-și ia omul femeie lângă el dacă-și ia, ci pentru ca să se crească unul pe altul în iubire de Dumnezeu, în voile lui Dumnezeu, în Duhul Sfânt al harurilor toate, dar iată, între bărbat și femeie nu țin mult apropierea și ajutorarea, nici măcar în cele duhovnicești nu țin mult dacă nu sunt amândoi plini de har sfânt și de misiune sfântă unul pentru altul și între oameni apoi, așa cum ar trebui să fie un rege peste un popor ca să fie poporul popor, ci trec apoi mult spre pofta trupului cei doi și cad unul prin altul dacă nu au povățuitor peste ei tot timpul și veghetor peste ei aceștia care au de dat pildă celor de sub ei și celor ce ies din ei, căci omul poate cădea în sine, în nepăsare, Doamne, poate cădea pentru suflul său, și iată cât de mare este taina povățuitorului, iar eu am voit să-l povățuiesc pe Irod să nu se facă pildă de desfrânare înaintea poporului Israel. Iată, a fost judecat atunci Israel pentru păcatul lui, căci am picat eu jertfă pentru păcatul lui Irod și a tot Israelul și am plătit cu sângele meu păcatul desfrânării lor, și mult doresc să fie de folos acestui popor jertfa mea, dar dacă el nu dorește nici măcar în ultimul ceas, nu putem noi peste cei ce nu dau să poată pentru ei, așa cum Tu nu poți azi peste cei care iau din mintea lor dacă să stea sau să nu stea cu Tine până la sfârșit, până la înviere, Doamne, și de aceea spui Tu poporului Tău să se adune în învățătura Ta și să nu facă după mintea lui cel ce a venit să se dea Ție spre facere și spre creștere și spre statornicie apoi. O, ce poate fi un om care face ca el? Ce va fi un așa om, Doamne? Iată, este nevoie de salvare multă peste cei ce au minte, și trebuie lucrat peste mintea lor mereu, numai să aibă ei umilință multă și mereu și să nu scoată ei sabia împotriva Ta și a lor.

O, popor atâta de miluit, atâta de hrănit din cer din gura Domnului, stai adunat în Domnul și în învățătura Lui, că dacă ieși din ea, te prinde furtuna și te ia și te duce ca pe o frunză și nu mai ai salvare. Aveți grijă, fii și fiice, aveți grijă de Domnul, nu de voi. De aceea să stați adunați cu El, și nu de altceva. Fiți slujitorii Domnului. Pentru slujirea Lui să stați cu El și la El, nu pentru ca să vă slujiți vouă și unii altora. Îmbrăcați-vă în Hristos zi de zi, îmbrăcați-vă bine. Nu dați de pe voi această slavă nici ziua nici noaptea. Tot timpul să vă găsească Domnul îmbrăcați, că altfel vine ispititorul cu pierderea vremii, cu cele ce nu sunt din cer. Fiți sfinți, dar învățați ce este sfințenia, căci ea pleacă de la duh și întregește apoi omul, pe cel din trei părți alcătuit. Fiți plini de dragoste. Eu așa am fost, mereu îmbrăcat în dragoste am stat, și am locuit în pustie până la arătarea mea înaintea lui Israel, și Domnul m-a învățat să fiu și să merg și să mănânc și să postesc și să vorbesc și să gândesc prin El și să învăț de la El, și nu de la mine, căci vai omului care stă el în el ca să-și cârmuiască el viața! Eu însă am avut pe Duhul Sfânt de cârmă și a grăit Duhul cu mine tot timpul, și a stat Domnul cu mine mult, până ce a fost să Se arate El mie Mielul lui Dumnezeu la Iordan, și apoi a fost să sufăr despărțirea de Israel prin pedeapsa pe care femeia nelegitimă a lui Irod a pus-o asupra mea.

O, ce mare este pe pământ o femeie plină de Dumnezeu și de dragoste de Dumnezeu! Ea poate să-l facă pe om să-L iubească pe Domnul și să se înfricoșeze să facă voia trupului și voia diavolului, pe când o femeie plină de sine și de dragoste de sine poate să-l facă pe un om sfânt să-l iubească pe diavolul, să facă placul diavolului, adică placul ei, și iată, vine Domnul și nu găsește credință pe pământ, nu găsește om care să-l facă pe omul despărțit de Domnul să vină după Domnul cu viața sa, cu dragostea sa. O, să nu spună nici o femeie că poate ea aceasta,

căci femeia e femeie, ci să-L iubească ea pe Domnul și să-I slujească Lui cu lucrul slujirii ei, iar rodul ei va fi după voia Domnului, nu după căutarea ei cea pentru binele omului și pentru mântuirea lui, că multe femei ar da să creadă că pot ele pentru oameni, dar ele trebuie să poată numai pentru Domnul, dacă vor să nu se ivească ispite și căderi.

Eu, Doamne, am adus pe masă învățătură de veghe, căci omul cade din lipsă de veghetor peste el și peste pașii lui mereu, pași nevegheați. Eu, Doamne, sunt îndurerat de atunci și până azi că n-are omul veghetor peste el. Îl plâng pe cel ce se iubește pe sine și care n-are înțelepciunea cea împotriva acestui păcat ca să scoată sabia și să se apere de întunericul care îl trânteste mereu. Sunt dintre cei ce au venit cu calea venirii Tale și iubesc în ei acest păcat și cad când nu se așteaptă nimeni. O, vino, Doamne, vino mai văzut, mai deslușit la ei, ca să nu fie înghițiți de despărțirea de Tine cei puțin înțelepți între cei ce s-au dorit și ei pe calea aceasta și la școala aceasta a învățaturii de sus. E ca la școala de pe pământ, unde unii știu carte, iar alții nu, și sunt slabi la învățătură și se semeșesc, săracii, ca să nu iubească ei umilința. Eu văd durerea Ta de la aceștia, și văd durerea celor ce-Ți îngrijesc poporul pe pământ.

O, vindecați-vă de îngâmfare, voi, cei necunoscători ai acestui păcat în voi, și lăsați-vă spre umilință multă, căci umilința este duh plăcut lui Dumnezeu în om. Nu faceți Domnului dureri, căci Domnul este Cel scump, este Mielușul Care a plătit pentru voi. Amin.

— Slava cuvântului Meu rămâne peste tine, măi poporul Meu. Sfinții Mei vin la tine cu Mine și te povățuiesc cu milă. O, iubiți duhul umilinței, fiilor. Cei ce nu-l aveți, uitați-vă la cei ce îl au dacă aveți ochi curați ca să vedeți curat. Uitați-vă la cei ce Mă ajută și cu care Mă ajut, și în care Eu pot prin umilința lor.

Rămâneți la masa învățaturii, fiilor. Nu strângeți masa aceasta, ci stați așezați la ea cu dor, că nu mai este pe nicăieri așa hrană, și nici n-a fost până acum și nici nu va mai fi ca și aici la voi. Masă de petrecere sfântă să fie ea, și să se strângă la această masă poporul cel înscris pentru slujirea Domnului, cel mărturisitor prin viață și prin ascultare și prin umilința lui înaintea Mea. Amin.

Cobor curând cuvânt mare peste poporul român, că vine sărbătoarea crucii și am de grăit cu dor și cu jale, că văd mult și văd peste tot și Mă doare când văd. Poruncesc puterilor cerești să-Mi facă pregătire și cale cu primire, că bat la ușă ca să grăiesc cu neamul român și cu cei ce s-au așezat să stea mari peste el. Îngerii și sfinții să se pregătească pentru slava cuvântului Meu peste neamul român. Amin.

O, pace multă ție, poporul Meu cel din români, că am în mijlocul tău râul cuvântului Meu, iar tronul slavei este deasupra ta, și pe el stă Domnul și cuvântul Său cel sfânt. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2013